

Kulturális Egyesület, a Mohácsi Sokácok Olvasóköre, a hagyományos sváb zenét játszó paksi Roger Schilling Blasskapelle együttes, a közszolgálati televízióban 1994 óta látható Rondó nemzetiségi magazin, Szukics Marianna népművelő, irodalom és szlovén nyelv szakos általános iskolai tanár, Szabó Péter táncos, román nemzetiségi Hagyományörző, az Eleki Nemzetiségi Néptánc Együttes alapítója, Aszódi Csaba András, a szlovák Zöldkoszorú „Zeleny Veniec” Hagyományörző Egyesület alapítója és Sutarski Konrád Bogumil költő, műfordító, kisebbségi politikus, a magyarországi Országos Lengyel Kisebbségi Önkormányzat háromszor megválasztott elnöke vehette át.

Vastaps volt a jutalma a gálaműsor résztvevőinek, ahol a horvátokat a Mohácsi Nemzetiségi Néptánc együttes, a szlovéneket a Szentgotthárdi Kamarakórus, az ukránokat Bernáth Ferenc gitárművész, a görögöket a Kariatidák kórus, az örményeket Puskás Eszter énekművész örmény népdalokkal, a németeket a Roger Schilling Blasskapelle fúvószenekar, a szerbeket a Bánát Néptánc együttes, a bolgárokat pedig a Martenica néptánc együttes képviselte. Fellépett még az Eleki Román Hagyományörző Tánc együttes, az Orgován Szlovák Népdalkör, a Fláre Beás Együttes és elhangzott Sutarski Konrád Bogumil verse lengyelül is.

(Béres)

Dobribán Géza

A legsikeresebb magyar szenior atléta

Dobribán Géza erdőmérnök, több mint százszoros Európa-, és világbajnok veterán atléta, a zamárdi Nemzetközi Veterán Atlétikai Balaton Bajnokság elindítója

Gyergyótölgyesen születtem 1926. május 1-én. A jó családi háttér és az adott természeti viszonyok, valamint az akkori telepes rádiók sportközvetítései jó hatással voltak rám. Már 2 éves koromtól kezdve sportolok és 4 éves koromtól versenyzek, írok, olvasok. Iskoláimat Tölgyesen, Marosvásárhelyen kezdtem, Erdély visszaszátolása után Kaposváron folytattam, és Sopronban az Erdőmérnöki Egyetemen fejeztem be. Úgy Vásárhelyen, mint később Kaposváron a Somssich Pál Gimnáziumban már több sportágban is az iskola válogatottja lettem. Az akkori Cserkész- és Levente Egyesület segítette, hogy egyre magasabb szinten versenyezhessek.

Sopronban végül is több sportágat kipróbálva az atlétika mellett döntöttem. Ezt a választást több kiváló eredményem igazolta. Somogyba visszatérve az atlétika mellett több sportág megalapozásában segítettem, Sopronon kívül Barcsan, Nagyatádon és Zamárdiban is edzősködtem.

Az iskolai végzettségemből adódó szakmai munkámat Barcsan, Nagyatádon, Kaposváron és Zamárdiban végeztem. Az igen sokoldalú megbízatásom eredményeként iskolákat, fűrészüzemeket, lakóházakat, gazdasági épületeket, utakat, vasutakat terveztem, építtettem.

Erdőfelügyelőként, majd szakirányítóként rendkívül sok erdőt telepítettem, ahol

magam is aktív kivitelező voltam. Az első között szerveztem meg az erdészeti szakmunkásképző iskolát Középrigócon, Szöcsénypusztán, részt vettem ezek kivitelezésében is. Ez a szakképzés a mai napig is működik, több száz tanulóval.

A szakmai és társadalmi munkámért, az ifjúsági és veterán sport szervezéséért, valamint a kiváló eredményeimért számos kitüntetést kaptam. A Zamárdi Önkormányzat díszpolgársággal, Somogy Megye Közgyűlése pedig a Somogyi Emberekért emlékéremmel jutalmazott. Ám mégis mindig annak örülök a legjobban, amikor tanítványaim visszajelzései pozitívak.

Szeretem a munkámat, és nyugdíjasként még mindig facsemetéket ültetek, erdőt telepítek, mert tudom, hogy ez adja az utókornak az élet egyik legfontosabb feltételét, az oxigént. Szeretem a sportot, annak minden ágát, mert ez teszi az embert egészsé, egészségessé. Minden nap edzek, mert így teljes az életem és így érzem jól magam a bőrömben. Mindennapjaim fő motívója, az emberek, különösen a gyerekek szeretete, tanítása, nevelése az életre és a sport szeretetére. A sok világ-, Európa-bajnokság és olimpia eredménye az életvitelben gyökerezik. Nem iszom, nem dohányzom, semmi ártalmas dologgal nem foglalkozom, csak teszem a dolgom és sportolok.

Mindig az a jelszavam: „*Először önmagad győzd le, hogy mások felett győzedelmeskedni tudjál!*”

A sportban elért eredményeim világszerte, Európa és veterán olimpiai bajnokságokon: 162 dobogós helyezés, amiből 62 arany, 68 ezüst és 32 bronz. A több mint 300 magyar bajnoki győzelem mellett több ezer hazai és nemzetközi verseny helyezette vagyok.

Köszönöm mindenkinek, akik az eddigi életemben segítettek, így szüleimnek,

családomnak, tanítóimnak, tanárainak és mindazoknak, akik hittek bennem és hitükkel támogattak.

(*Szenior atlétika hírek, 2011. dec. 26.*)

Géza bácsi egy vele készült interjúban azt mondta, hogy „Gyergyótölgyes a világ legszebb faluja. Tiszafát ültettem magáról. Ebből a fából Erdélyben faragnak az emberek”. 2011-ben Géza bácsi már a 86-90 éves korcsoportban versenyzett a hazai versenyeken. Magyarországon több mint 300 bajnoki számban indult. 2011. december 25-én életének 86. évében elhunyt. Hamvait – kívánsága szerint – a gyergyótölgyesi temetőben helyezték örök nyugalomra.

Kiegészítette Bálintné Kovács Júlia

Kátainé Szilvay Ingrid a klubesten